

УДК 776

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ФОТОГРАФІЇ

Студ. С.О. Лавринчук, гр. БІТ-1-15

Наук. керівник доц. З.В. Захожай

Київський національний університет технологій та дизайну

Історія фотографії йде корінням в глибоку старовину. Здавна люди помічали властивості деяких речовин і матеріалів змінювати свій колір залежно від освітлення. Одним з найбільш яскравих прикладів є людська шкіра, яка стає темною при тривалому впливі сонячних променів. Наші далекі предки бачили, що ділянки шкіри, закриті від сонця одягом або прикрасами, залишається світлою. Однак дійсно серйозний і спрямований розвиток фотографії отримано значно пізніше, в XIX столітті нашої ери.

Першою фотографією в світі вважається зображення, зроблене французьким винахідником Жозефом Нісефором Ньепсом в 1822 році. Ця людина взяла металевий лист, покрила його тонким шаром асфальту і виставила навпроти вікна своєї кімнати. В результаті «протаювання» асфальту під впливом світла і був отриманий знімок з видом із вікна. Час експозиції при яскравому світлі склало цілих вісім годин, однак для того часу і це було неймовірно великим успіхом.

Наступний ривок в історії розвитку фотографії відбувся в 1835 році, коли англійський учений Вільям Генрі Фокс Тальбот винайшов революційно новий спосіб створення негативного фотознімку, який він назвав калотипією. Зображення з'являлося на папері, просоченої солями срібла. Перше зображення, отримане цим методом - це фотографія решітчатого вікна будинку Тальбота.

Якість зображення вийшло знову-таки не дуже високим, але у калотипії були дуже вагомими переваги. Час експозиції склало всього 20 хвилин. До того ж, отриманий негатив надалі можна було використовувати для створення великої кількості копій зображення. У зв'язку з цим, метод Тальбота отримав великий розвиток в майбутньому. В наш час фотографія для нас це не є чимось неймовірним, ми робимо фото і на цифрові фотоапарати, камери, телефони, планшети то що. Також є можливість це фото коректувати видаливши зайву частину - це стандартна можливість. Проте практично в той же час була винайдена ще одна технологія - дагеротипія. Цей метод, винайдений французом Луї-Жаком Манде Дагером, ґрунтувався на обробці пластини міді, покритої сріблом, парами нагрітої ртуті. В якості закріплюючої речовини Дагер використовував звичайну кухонну сіль, що дозволяло зберегти отримане зображення при подальшому опроміненні світлом. В результаті півгодинної витримки вийшла досить якісна і чітка фотографія з різкими деталями і хорошим відображенням як світлих, так і темних ділянок.

Але були у дагеротипії і недоліки. В першу чергу, це необхідність використовувати шкідливі, отруйні пари ртуті. До того ж такі знімки було неможливо копіювати. Проте, і цей метод вніс значний вклад в історію фотографію, хоча основний розвиток отримала все ж калотипія.

З самого свого виникнення у фотографії були не тільки прихильники, але і супротивники. У першу чергу про неї з тривогою заговорили духовенство як про божевілля, яке охопило світ, про масове божевілля. Так, німецька газета «Лейпцігеранцейгер» в 1839 році писала: «Бог створив людину за своєю подобою, і ніякий апарат, зроблений людиною, не може зафіксувати зображення подобу бога. Бог повинен був би раптом змінити своїм вічним принципам, щоб дозволити якомусь французові з Парижа кинути у світ таку диявольську вигадку!». Але в 1878 році голова католицької церкви папа Римський Лев XIII зважився сфотографуватися зі своїми наближеними. Фотографії вийшли вдало і таким чином, сам Всевишній ніби благословив те, що називали не інакше, як «солнцепоклонничество».